

POSUDEK

bakalářské práce Jaroslavy Stifterové

Výchovou k opravdovému lidství: důležitost rodiny pro utváření charakteru člověka

Ve své bakalářské práci si Jaroslava Stifterová klade za cíl ukázat, jak může vnější prostředí (a především pak rodina) ovlivňovat výchovu jedince. Práce je členěna do tří částí.

První část je malou úvahou nad zralostí člověka a utváření plnohodnotného lidství. Setkáme se zde s představením základních pojmů (zralost, zkušenost, výchova, učení).

Ve druhé části s názvem „Rodina jako předpoklad pro zdravý vývoj osobnosti“ autorka vymezuje pojem rodiny (chybí odkaz na literaturu) a vyzdvihuje důležitost rodinných vztahů pro další vývoj dítěte.

Poslední kapitola se zabývá výchovou k hodnotám. Tato kapitola je z celé práce nejzdařilejší. Autorka se zde opírá o literaturu a koherentně prezentuje své vlastní názory.

K obsahové stránce je třeba poznamenat, že v práci se velmi často opakují stále stejné myšlenky, jako by se autorka stále točila v jakémsi kruhu. Někdy je řazení myšlenek poněkud nelogické. (např. s. 7: „Měřítkem lidské zralosti se mi zdá být spíše moudrost (...) Když je pak moudrost dovršena do určitého stádia, dá se říci, že je člověk zralý (...) Myslím, že moudrost je ovocem lidské zralosti.“). Toto je příznačné především pro první a druhou kapitolu. Svá tvrzení autorka zakládá spíše na svých dojmech a pocitech než na odborné literatuře. Autorka sama to však ani nepopírá, ba se k tomu sama přiznává: „Na tento názor není třeba žádných statistik, to bylo a je evidentní.“ (s. 19).

Po stylistické stránce práce vykazuje velké množství nedostatků – především neobratně formulované věty (např. s. 5: „Zdá se, že je aktuální připomínat lidem, jak by se k sobě měli chovat, protože jich existuje stále hodně, jejichž morálka je pokřivená.“; s. 7: „Tento proces trvá déle, někdy i mnohem déle.“; s. 19: „Současnou rodinou myslím soudobou rodinu z českého prostředí, a to v době po revoluci.“) nebo slovní spojení (s. 5: „dobré morální hodnoty“, s. 7: „množství dosaženého vzdělání“). Jsem přesvědčena, že řadu nepřesností by autorka sama odstranila při opakovaném čtení své práce.

Celá práce je nesena autorčinou snahou o zprostředkování svých zkušeností a předání určitých zásad (opakované zdůrazňování toho, co by se mělo a nemělo). Přeji autorce, aby se jí na praktické rovině dařilo tyto zásady uplatňovat se stejným přesvědčením, s jakým je prezentuje v této práci.

Práci **doporučuji k obhajobě s hodnocením d o b ř e.**

V Tübingen, 15. 7. 2009

Martina Pavelková

Martina Pavelková